

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ค.๑๒/๒๕๕๖

วันที่ ๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

เรื่อง นายเฉลิมพันธุ์ คำแผ่นไชย (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๒๑๕ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายณรงค์ ศรีวิชัย กับพวก ยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (บก.ปปป.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่า นายเฉลิมพันธุ์ คำแผ่นไชย (ผู้ร้อง) ซึ่งเป็นผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลตำบลบ้านด้า และเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา พนักงานสอบสวน บก.ปปป. สอบสวนเสร็จแล้วส่งสำนวนการสอบสวนให้กับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้พนักงานสอบสวน บก.ปปป. ดำเนินการต่อไป พนักงานสอบสวน บก.ปปป. ได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการจังหวัดสิงห์เพื่อสั่งฟ้อง และพนักงานอัยการจังหวัดสิงห์เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสิงห์

ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ร้องดำรงตำแหน่งเป็นนายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประเภทหนึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๕ (๘) และมาตรา ๒๕๕ การยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในกรณีที่คณะกรรมการ

- ๒ -

ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยหรือมีผู้กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วส่งไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๕๐ วรรคหนึ่ง (๒) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ การที่พนักงานอัยการจังหวัดเทิงยื่นฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดเทิงและคดีอยู่ระหว่างฎีกา อีกทั้งผู้ร้องถูกคุมขังในเรือนจำอำเภอเทิง เป็นการดำเนินการที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ ซึ่งบัญญัติให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาในคดีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถูกกล่าวหาในกรณีความผิดข้างต้น

ผู้ร้องจึงขอความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ที่กำหนดให้จำเลยมีสิทธิได้รับการพิจารณาคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม เพื่อผู้ร้องจะไม่ต้องถูกคุมขังอีกต่อไป

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๓ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ดังนี้

- ๓ -

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจาก บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณี que บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องโต้แย้งการยื่นคำฟ้องของพนักงานอัยการ จังหวัดเทิงต่อศาลจังหวัดเทิงว่าต้องยื่นฟ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดเทิงเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ กรณีตามคำร้องจึงมิใช่การใช้การโต้แย้ง ว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง โดยตรงและมีได้เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นแล้ว อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งผู้ร้องมิได้เป็นบุคคลที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว จึงถือไม่ได้ว่าผู้ร้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองไว้เนื่องจาก บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว คำร้องของผู้ร้องจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

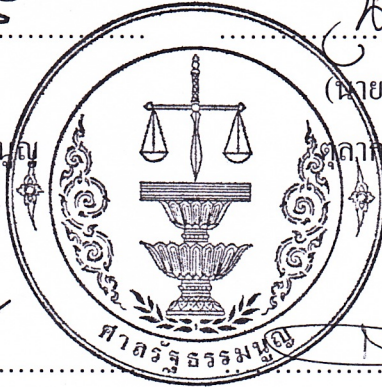
(คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๖)

(นายจรยุทธ์ รักดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเนติมพล เอกอูร์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ